

Passie en paas

Zangavond

Christelijke gereformeerde kerk
EBEN - HAEZER

Zondag 20 Maart 2016

Aanvang: 19.30

Organist: Gerben Glasbergen

Jeugdvereniging "Ora et Labora"

Opening met gebed

Lezen: Genesis 3 : 9 – 15

Zingen: Psalm 51 : 5 en 6

Verberg Uw oog van mijn bedreven kwaad,
Waardoor mijn ziel gevoelt de diepste wonden;
Delg, delg toch uit mijn schuld en al mijn zonden,
En spreek mij vrij van mijne gruweldaad.
Herschep mijn hart, en reinig Gij, o HEER,
Die vuile bron van al mijn wanbedrijven;
Vernieuw in mij een vasten geest, en leer
Mij aan Uw dienst oprecht verbonden blijven.

Verwerp mij van Uw aangezicht toch niet;
Ai, laat van mij Uw Heil'gen Geest niet scheiden.
Die kan alleen op 't rechte spoor mij leiden;
Bestier mijn gang, daar Gij mijn zwakheid ziet.
Geef mijn gemoed, dat nu angstvallig vreest,
De blijdschap weer; doe op Uw heil mij hopen;
Laat mij, gesterkt door enen eed'len geest,
Volvaardig 't pad van Uw geboden lopen.

Lezen: Jesaja 53 : 1 – 4

Zingen: Psalm 69 : 4

Mijn broed'ren ben ik vreemd, door elk onteerd,
En onbekend den zonen mijner moeder;
'k Vind onder hen noch schutsheer, noch behoeder;
Want d' ijver van Uw huis heeft mij verteerd.
Ik draag den schimp, den smaad en overlast
Dergenen, die, alziende God, U smaden;
Ik heb geweend, mijn ziel heeft steeds gevestigd,
Maar 'k word te meer met smaadheid overloden.

Lezen: Jesaja 53 : 5 – 7

Zingen: Psalm 22 : 3 en 9

U smeekten zij, van mensenhulp ontbloot,
En zijn gered; zij hebben in hun nood
Op U vertrouwd, van schaamte nimmer rood,
Na hun gebeden.
Maar ik, ik ben een worm, van elk vertreden;
Een worm, geen man;
Een spot en smaad van mensen,
Dien 't boze volk, naar zijn baldadig wensen,
Beschimpen kan.

Mijn beend'ren kan ik tellen, één voor één.
Hun boos gezicht beschouwt dit wel tevreên.
Z' ontzien zich niet, om met mijn tegenheên
Hun geest te strelen,
En onder zich mijn klee'd'ren te verdelen;
Verhard in't kwaad,
Kan hun geen spel verdrieten;
Zij werpen 't lot, wat ieder zal genieten
Van mijn gewaad.

Lezen: Lukas 22 : 14 – 23

Zingen: 't Is middernacht en in de hof

't Is middernacht en in de hof,
buigt, tot de dood bedroefd, in 't stof
de Levensvorst; in Zijn gebeên
doorworstelt Hij Zijn strijd alleen.

't Is middernacht, maar hoe Hij lijdt,
Zijn jong'ren slapen bij die strijd;
en derven, afgemat in rouw,
de aanblik op des Meesters trouw.

't Is middernacht, maar Jezus waakt,
en 't zielelijden, dat Hij smaakt,
bant uit Zijn hart de bede niet:
"Mijn Vader, dat Uw wil geschied".

't Is middernacht, en 't Vaderhart
sterkt en verstaat de Man van smart,
Die 't enig lijden, dat Hij torst,
ten eind doorstrijdt als Levensvorst.

Lezen: Lukas 22 : 39 – 46

Zingen: Lam Gods, dat zo schuldig

Lam Gods, dat zo onschuldig,
zo moedig en geduldig,
aan 't schand'lijk kruishout lijdt,
verdienen niet mijn zonden
die striemen en die wonden?
Ja 'k weet, dat Gij onschuldig zijt!

Niet Gij, neen ik moest sterven
en 's Vaders liefde derven
in eindeloze pijn!
Toen sloegt G' op mij uw ogen
in godd'lijk mededogen,
en wildet mijn Verlosser zijn.

Gun, dat 'k U dankbaar nader,
o Midd'laar bij de Vader.
Wat is uw liefde groot!
Gij wildet mij hergeven
het eeuwig, hemels leven,
en stierf daartoe die wrede dood.

O Godslam, nooit volprezen,
leer mij de zonde vrezen,
waarvoor Gij stierft aan 't kruis!
Deel mij uw zaal'ge vrede,
ja, deel m' uw hemel mede
en leid mij eens in 't Vaderhuis.

Lezen: Lukas 22 : 47 – 53

Zingen: Is dat, is dat mijn Koning

Is dat, is dat mijn Koning,
dat aller vaad'ren wens,
is dat, is dat zijn kroning?
Zie, zie, aanschouw de mens!
Moet Hij dat spotkleed dragen,
dat riet, die doornenkroon,
lijdt Hij die spot, die slagen,
Hij, God, uw eigen Zoon?

Ja, ik kost Hem die slagen,
die smarten en die hoon;
ik doe dat kleed Hem dragen,
dat riet, die doornenkroon;
ik sloeg Hem al die wonden,
voor mij moet Hij daar staan;
ik deed door mijne zonden,
Hem al die jamm'ren aan.

O Jezus, man van smarten,
Gij aller vaad'ren wens,
herinner aller harten
't aandoenlijk: "Zie den mens!"
Laat mij toch nooit vergeten
die kroon, dat kleed, dat riet!
Dit trooste mijn geweten:
't is al voor mij geschied!

Lezen: Lukas 23 : 8 – 12

Zingen: Op die heuvel daarginds

Op die heuvel daarginds stond een ruwhouten kruis,
het symbool van vervloeking en schuld.
Maar dat kruis werd de mens,
tot het kostbaarst kleinood,
daar Gods wet aan dat hout werd vervuld.
'k Klem mij daarom aan Golgotha's kruis,
tot de Heer komt en met Hem het loon,
als die grote dag aanbreekt en Hij ons dat kruis,
eens verwisselt voor d'eeuwigheidskroon.

O dat ruwhouten kruis, door de wereld gesmaad,
heeft een wond're bekoring en macht,
want Gods Zoon liet Zijn troon,
Hij droeg smaadheid en hoon,
om de vreugd' die dat kruis heeft gebracht.
'k Klem mij daarom aan Golgotha's kruis,
tot de Heer komt en met Hem het loon,
als die grote dag aanbreekt en Hij ons dat kruis,
eens verwisselt voor d'eeuwigheidskroon.

Lezen: Lukas 23 : 44 – 48

Zingen: Mijn Verlosser hangt aan 't kruis

Mijn Verlosser hangt aan 't kruis,
hangt ten spot van snode smaders.
Zoon des Vaders,
waar is toch uw almacht thans,
waar uw goddelijke glans?

Mijn Verlosser hangt aan 't kruis,
en Hij hangt er mijnentwegen,
mij ten zegen.
Van de vloek maakt Hij mij vrij,
en zijn sterven zaligt mij.

Mijn Verlosser hangt aan 't kruis,
ook voor mij heeft Hij zijn leven
veil gegeven.
Brand, mijn hart, ontbrand in gloed
jegens Hem, mijn hoogste goed.

Mijn Verlosser hangt aan 't kruis,
en ik zou in droeve dagen
troost'loos klagen?
Klagen, neen! Bij dit gezicht
valt de zwaarste last mij licht.

Mijn Verlosser hangt aan 't kruis!
'k Heb mij, heer, in dood en leven
U gegeven.
'k Leef, in vreugd en tegenheen,
'k leef en sterf voor u alleen.

Lezen: Lukas 24 : 1 – 9

Zingen: Christus onze Heer verrees

Christus onze Heer verrees, halleluja!
Heil'ge dag na angst en vrees, halleluja!
Die ten dode ging aan 't kruis, halleluja!
Bracht ons in Gods vrijheid thuis, halleluja!

Prijs nu Christus in ons lied, halleluja!
Die in heerlijkheid gebiedt, halleluja!
Die aanvaardde kruis en graf, halleluja!
Dat Hij zondaars 't leven gaf, halleluja!

Collecte

Zingen: Daar juicht een toon

Daar juicht een toon, daar klinkt een stem,
die galmt door gans' Jeruzalem;
een heerlijk morgenlicht breekt aan:
de Zoon van God is opgestaan!

Geen graf hield Davids Zoon omkneld,
Hij overwon, die sterke Held,
Hij steeg uit 't graf door 's Vaders kracht,
want Hij is God, bekleed met macht!

Nu jaagt de dood geen angst meer aan,
want alles, alles is voldaan;
Wie in 't geloof op Jezus ziet,
die vreest voor dood en duivel niet.

Want nu de Heer is opgestaan,
nu vangt het nieuwe leven aan,
een leven, door zijn dood bereid,
een leven in zijn heerlijkheid.

Sluiting met dankgebed

Zingen: U zij de glorie

U zij de glorie, opgestane Heer!
U zij de victorie, nu en immermeer.
Uit een blinkend stromen,
daald' een engel af,
heeft de steen genomen
van 't verwonnen graf.
U zij de glorie, opgestane Heer!
U zij de victorie, nu en immermeer.

Ziet Hem verschijnen, Jezus onze Heer!
Hij brengt al de zijnen in zijn armen weer.
Weest dan volk des Heren,
blijd' en welgezind,
en zegt telkenkere: Christus overwint!
U zij de glorie, opgestane Heer,
U zij de victorie, nu en immermeer.

Zou ik nog vrezen, nu Hij eeuwig leeft,
die mij heeft genezen, die mij vrede geeft?
In zijn godd'lijk wezen
is mijn glorie groot,
niets heb ik te vrezen in leven en dood.
U zij de glorie, opgestane Heer,
U zij de victorie, nu en immermeer.